

Pe alei

Sorina

Pe alei

Atâta timp, atâta toamnă,
un zbor de frunze ofilite,
pe-alei pustii și rătăcite,
la visări târzii ne-ndeamnă.

Atâtea ploi, atâția picuri,
un vânt de toamnă rece,
prin vaduri vor să-nece,
o parte din nimicuri.

Atâția ani, atâta vreme,
cu un ecou pornit de vânt,
se-aștern covoare pe pământ,
din frunzele poeme.